

“Delf mijn gezicht op, maak mij mooi”

Het leven is een circus: de clown

*“Applaus, Applaus, ik ben een ster
Maar zo geweldig nietig
't is heerlijk om een clown te zijn
Maar ook wel wat verdrietig.”*

Wie is ooit al in een circus geweest?
Waren er clowns? Vond je ze grappig? Waarom?

*Er was eens een circus dat zijn tenten opsloeg aan de rand van een dorp in Denemarken.
Alle voorbereidingen van de feestelijke opening waren getroffen.
Vroeg in de middag was een vreemde stoet door het Deense land getrokken:
Potsierlijke grappenmakers. Veel schetterende muziek. Een voorproef van wat komen ging.*

*De straten waren nu weer leeg.
Het hoog-geëerd publiek trok hun mooiste pak aan.
De artiesten stonden klaar, kakelbont uitgedost.... Zwaar geschminkt, nerveus...
En toen gebeurde het.
Hoe dat zo gekomen is zal wel nooit iemand kunnen navertellen.
Maar ineens stond het hele spul in lichterslaag.
Hulp moest er komen.....
De dorpingen dienden gewaarschuwd.
Want één windstoot en ook de huizen zouden in de vlammen opgaan.
De directeur zond de clown op pad.
Hij rende door de straten, bonkte op de deuren, riep, gebaarde, huilde...*

*En gelachen dat de mensen hebben.
Ze sloegen elkaar jolig op de schouders en zichzelf op de knieën van pure pret.
Dat was nog eens een originele stunt.*

*Zo is dat dorpje uit het Deense land verdwenen.
Ga maar kijken. Je vindt het niet meer.*

(Vrij naar Kierkegaard)

Een clown, was en is dit niet de persoon, om de gaatjes te vullen in het programma.
Weet je dat de grote Russische clown Popov ooit is begonnen als acrobaat, tegen de wil van zijn moeder dan nog. Maar na een dodelijke val van zijn partner, besloot hij liever met zijn beide voeten op de grond te blijven.
Hij zou clown wordenEen clown moet lachen en huilen tegelijk .Zo is toch het leven .
Een lach en een traan liggen soms heel dicht bij elkaar. Hoe vaak horen we niet “Achter elke lach schuilt een traan”?
Maar de clown probeert te zeggen: Ach laten we het allemaal wat relativeren, want uiteindelijk heeft de lach altijd het laatste woord.
Alles kan toch niet zo dramatisch zijn dat je een ganse voorstelling zit te huilen.
De clown heeft een verlossende en bevrijdende functie.
Hij is een beetje de Paasman, die al lachend en al spelend de dood overwint....
De clown leert ons zeggen : En toch.....

Ik ontmoette onlangs een "echte clown"

Ik wil jullie eventjes in vogelvlucht stukjes uit haar leven vertellen.....

De clown werd geboren in een gezin van zeven kinderen.

Mama en papa hadden een drukke zaak en de twee laatste kindjes waren zoals men dat noemt 'een ongelukje'.

Geen probleem met de glimlach verzond de Papa een oplossing.

Een dag en nachtverblijf in 'Brugge die scone' zou dit probleem wel oplossen.

Twee jaar na elkaar Zo'n fantastische oplossing

Het leven gaat verder en papa clown gaat met de glimlach door het leven.

Mama clown volgt gedwee, want zo hoort het in het leven.

Traantjes die laat je niet vloeien... ah neen het leven is tekort We gaan door.

De jaren gaan voorbij.

Drie jaar later wordt de glimlach nog breder....

Het eerste kindje mag naar Roeselare komen.

Een onbevangen jeugd, papa en mama doen alles om hun kinderen het leven goed te maken.

De kinderen mogen de lach behouden en meer nog af en toe schaterlachen....

Wenen? Neen dat hoort er niet. Dan ben je toch aan het grienen, krokodilletraantjes, traantjes om aandacht.

En weer gaan de jaren voorbij....

De secundaire school komt eraan .

De clown gaat met een brede glimlach naar school.

Papa en mama glimlachen tevreden.

Zo gaat het goed, zo gaat het beter.

Alweer een jaartje slimmer.

Ons clowntje zal er wel geraken, ze heeft zoveel vreugde en levenskracht in zich.

Ze gooit zich met de glimlach voor de leeuwen.

Ze wordt leidster, groepsleidster in de Chiro

Soms komt ze thuis met een traan.

Alles komt goed mijn kind. Ga al lachend door het leven.

Traantjes dat is voor mensen die opgeven.

Dat geloofde het clowntje en als het publiek weg was, kroop die clown in haar bedje

En liet bittere traantjes vloeien...

Maar tegen de volgende morgen stond ze terug klaar met de lach.

Dan komt het vierde jaar secundair.

Ja ik leef, ik speel en geniet van het leven .

Het schooljaar gaat zijn gangetje, maar ook deze vertoning gaat voorbij.

Fier als een gieter met de glimlach van een clown sta ik in de eerste rij als de titularis de rapporten uitdeelt. Zo vreemd, ze vergeet me.

Ik sta te zwaaien, knipoog en houd mijn brede glimlach.

En dan valt het doek over het jaar: "Het spijt me, je bent niet geslaagd"

Bittere tranen branden achter mijn masker, niet doen, flink zijn, even flink zijn .

Spijt, tranen, die zijn voor deze avond in mijn bedje.

Ze zouden me niet geloven dat ik tranen heb, ik zou zwak zijn, ik moet het publiek animeren.

Ik ben hun drijfkracht, maar mijn kracht vloeit weg, een zee van tranen vloeit, als alle lichten zijn gedoofd, voel ik me zo alleen.

Wat is dat toch met dat leven?

Heb ik het verkeerd begrepen .?

24 jaar papa sterft.

Mama moet getroost worden, vrienden van papa komen in tranen bij ons .

Lieve clown , geen tranen nu, een warme glimlach een troostend gebaar.

Wacht tot het doek van de dag is gevallen. Dan mag je, je verborgen tranen tonen.

Het leven gaat nog een stapje verder. Ik kan niet meer, ik wil geen clown meer zijn.

IK wil Aagje zijn, delf mijn gezicht op, maak mij mooi.

Mijn lieve man, mijn kinderen, de gemeenschap, de collega's in Dominiek Savio en Spes Nostra, de leerlingen van Dominiek Savio en Spes Nostra.

Mijn zielsmaatje, zielszusjemijn, zielsbroer, mijn zielspapa, mijn zielsopa, die nu op mijn weg komen. Zij maken mij mooi.

Mag ik a.u.b. mezelf zijn, en als ik als nietige clown jullie nog een iets mag vragen: a.u.b. blijven jullie mij verder dragen?

Dan kan ik met de gemeente twinkeling in mijn gezicht, met mijn glimlach, mijn troostende hand, en een gemeente traan zeggen:

En toch wil ik samen met jou de Paasman zijn die al lachend en spelend de dood overwint.

Aagje Vandenbergh

De Lier, 25 januari 2015